

SARAJEVSKA ČITANAKA

TRAGIČNA SUDBINA TVORACA EVROPSKOG

PREDRATNA IDILA:
Bračni par Braun
Jovanka i August u
šetnji Sarajevom
1940. godine uoči
sudbonosnih događaja

NEKAD BILO: Familiji Braun oduzeto je simeonovo ime, ali je samo ulica u naselju koja nosi ime njihove ulice.

Komunistički divljak Đuro Pucar ubio

Komunistička odmazda nad familijom Braun

NA OBITELJI BRAUN PSKOG SARAJEVA

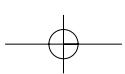
...n oduzeto je sve, a ostavljena im
ja nosi ime njihove majke Marije

CRTEŽ KOJI JE PROMIENIO SARAJEVO:
Prijedlog arhitekta Brauna za
arhitektonsko prekomponovanje
glavnog grada BiH oduševljeno je
prihvatile centralna vlast u Beču

Naš list je prije nekoliko nedjelja pisao o drami u Ambasadi Sjedinjenih Američkih Država u Sarajevu koja je uslijedila nakon što su tamošnji službenici pronašli u urnama pohranjene posmrtnе ostatke bračnog para **BRAUN, MARIJE I AUGUSTA**, austrijskih poduzetnika, koji su početkom prošlog stoljeća postavili temelje medernog, evropskog Sarajeva; jedina živa nasljednica obitelji **Braun, MARIJA AUGUSTA BRAUN**, stanovnica NORVEŠKE, samo za naš list rekonstruira tragičnu sudbinu svoje obitelji

bio mi je oca i pokušao silovati majku!

SARAJEVSKA ČITANKA

Piše
Mirsad Fazlić

Marija Augusta Braun, unuka Marije i Augusta Brauna Juniora (mladi), čovjeka koji je izgradnjom Marijin Dvora, povijesnog poslovno-stambenog objekta, obilježio kompletan dio grada koji i danas nosi naziv Marijin Dvor, živi u glavnem gradu Norveške - Oslu. Ona je jedini živi nasljednik ogromnog bogatstva koje je porodica Braun sticala u Sarajevu od dolaska njenog djeda Augusta u Sarajevo krajem sedamdesetih godina 19. stoljeća do 1945. kada je narodna vlast konfiskovala svu imovinu Braunovih.

BRILJANT(NI) POČETAK ĆUVENE PORODICE BRAUN

“Zovem se Marija Augusta Braun, tako sam upisana u knjigu rođenih, 25. augusta 1943. godine. Rođena sam u Vili Braun u Sarajevu. Moj otac August Braun Junior rođen je u Beču 1883. godine. Moje drugo ime, Augusta, koje sam dobila po svom djedu Augustu Braunu Senioru i po mom ocu Augustu mi je bespravno oduzeto kada sam tražila rodni list radi dobijanja svoje prve lične karte. Zajapureni opštinar mi je tada rekao da ne mogu imati dva imena. Rekao je: *To smrdi na kapitalizam, a ja, ako to nisam znala, živim u divnoj komunističkoj zemlji*. Pod nos mi je potuorio obrzac na kojem je stajalo da se dobrovoljno odriče jednog od dva imena. Odabrala sam Marija, ime koje sam dobila po svojoj baki Mariji Braun, po kojoj se jedan od sarajevskih kvartova dan danas zove Marijin Dvor”. Ovim riječima Marija Augusta Braun počela je ispovijest o svojoj porodici.

August Franz Xavier Braun rođen je polovinom maja 1841. u austrijskoj pokrajini Tirol. On, kako kaže njegova unuka Marija, nije bio običan ciglar, kako su ga svojevremeno okarakterisali, nego diplomirani inžinjer građevine i ruderstva. I njen pradjed, kao i djed, bio je stručnjak za arhitekturu i gradevinarstvo. Bio je opsjednut projektovanjem i građenjem vila i ljetnikovaca za plemićku i drugu elitu tog doba kojoj je pripadala i porodica Braun. August Braun senior u Bosnu i Sarajevo poslan je kao stručnjak, po dekretu austrougarskih vlasti. “Dobri poznavaoči Braunovi također kažu da je moj djed ušao u Sarajevo vodeći u jednoj ruci Mariju, a u drugoj noseći “koferčić”. E, pa što se tiče “koferčića”, napominjem da je tada, kao i danas, moguće izgraditi vilu, ili

**NOVINARKA,
MANEKENKA,
IZBJEGLICA:**
Marija Braun
danас živi u
Oslu, sjećа
se sarajevskih
mahala u
kojim je
odrasla i
pati za rodnim
gradom

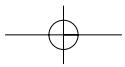
**ZAJEDNO
SMO RASLI**
**“Kada je moj djed
počeo sa
izgradnjom
Marijin Dvora
ljudi su se, prema
onome što sam
slušala kao
djevojčica,
skupljali i komen-
tarisali: Ludi grof
gradi palače na
ledini, nešto što
nikad i nikome
neće trebati...”**

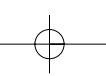

OPLJAČKANI SMO I PONIŽENI:
Marija Braun, jedina živa nasljednica aristokratske obitelji Braun, koja je profilirala evropsko Sarajevo

**ROĐENA SAM U
SARAJEVU I BOSNA JE
MOJA SUDBINA:**
Djevojčica Marija Braun
rođena je 1943. godine
u bogatoj
“kapitalističkoj”
porodici

Komunistička odmazda nad familijom Braun

cijelo naselje sa samo jednim minijaturnim brilijantom ogromne karatne vrijednosti. Od moga djeda nije se moglo očekivati da uđe u Sarajevo sa dvije štokrle i dva dušeka i počne gradnju Sarajeva”, tvrdi Marija Augusta Braun koju i dan-danas bole zlobni komentari “dobrih poznavalača Braunovih”.

Njen djed August ne samo da je bio graditelj, nego i respektabilan poslodavac. Tako je 1878. osnovao preduzeće za gradnju i građevinski materijal, a godinu dana poslije podigao je prvu ciglanu na Koševu u Sarajevu. U sastavu Braunovog preduzeća ušla je i druga ciglana koju je podigao u Velešićima, zatim kamenolom, pilana sa pogonima za izradu prozora i vrata, a preduzeće je proizvodilo i šamotnu opuku te keramičke kanalizacione cijevi. Uporedno sa širenjem poslova, August Braun počeo je i sa izgradnjom objekata. “Kada je moj djed počeo sa izgradnjom Marijin Dvora ljudi su se, prema onome što sam slušala kao djevojčica, skupljali i komentarisali: *Ludi grof gradi palače na ledini, nešto što nikad i nikome neće trebati...* Malo se, međutim, zna da se Marijin Dvor sastoji od dva dijela: Marijin Dvor i August Dvor. Marijin Dvor je bio završen, pa je počela izgradnja August Dvora, a izgrađen je samo dio u ulici Kralja Tvrčka od broja 10 do broja 16”, objašnjava (ne)poznate povijesne detalje Marija, čiji je otac August Braun Junior imao dvije godine kada je počela izgradnja Marijin Dvora.

Braun Junior imao je i brata **Kurta**, ali prema tvrdnjama Marije Auguste Braun, njen djed se u svojim poslovima potpuno oslanjao na njenog oca kojeg je poslao na školovanje u Beč, gdje je završio ekonomski nauke. Njen stric Kurt Braun upisuje arhitekturu u Beču i jedini je Bosanac od 191 studenta upisan na prestižnu Wagnerschule. “Kurt je obolio

ŠKOLSKI DANI MARIJE BRAUN

U školskoj klupi sa likovnim genijem Zecom

MOJ ŠKOLSKI DRUG:
Skice Safeta Zeca iz osnovne škole još nosim u duši

Marija Braun pohađala je osnovnu školu Razija Omanović u Sarajevu, a školsku klupu dijelila je sa likovnim genijem Safetom Zecom. “Likovno se tada zvalo crtanje, a to kako je Zeka crtao... Zeka bi nacrtao konja sa Rubenovim oblina-ma, konj kao živ, u skoku. Zamolila sam ga da mi da crtež, a on se potpisao samo sa Safet. Ta grafika najranijeg Zeca, zajedno s drugim vrijednim slikama u ulju, kao i drugim vrijednostima, ostala mi je u stanu u ulici Kralja Tvrčka 14”, sjeća se svojih školskih dana Marija Braun.

od upale uha i ostao je sasvim gluhi. To je shvatio kao tešku ličnu tragediju, povukao se u samoču, mnogo je putovao i nikada se nije ženio, niti je imao naslijednike”, otkriva Marija Augusta Braun nepoznate detalje iz porodične biografije navodeći kako je njen stric Kurt Braun preminuo 1953. u Zagrebu.

Drugi svjetski rat i okupacija Jugoslavije i Sarajeva promijenili su iz temelja život porodice Braun. Marija Augusta Braun rođena je ratne 1943. u vrijeme kada je njen otac već uveliko bio aktivista Narodnooslobodilačkog pokreta i ilegalac. O aktivnom učeštu na strani pobjednika Augusta Brauna postoje pismeni dokazi kao i pismena svjedočenja ljudi kojima je pomogao za vrijeme okupacije. Braun Junior je u više navrata sklanjao i sakrivao borce i ranjenike u podrumu Vile Braun, a jednog je, prema navodima njene kćerke Marije, slučajno našao u Velikom parku. Kasnije ih je lično prebacivao do fronta i slobodne teritorije. ”Moja majka mi je uvijek prepričavala razgovor koji je moj otac vodio sa jednim od ranjenika kojem je pomogao. Ranjenik mu je rekao: *Sve sam mogao očekivati, ali da će me Nijemac spašavati od Nijemaca - to nikada ne bih povjerovao.* Moj otac mu je odgovorio da nije Nijemac, nego da je porijeklom Austrijanac, ali da je, zapravo, Bosanac. *Nama je to isto, Šabao je Šabao,* rekao mu je čovjek izvinjavajući se...”, prisjeća se Marija Augusta Braun pričajući o svom ocu kojeg ne pamti jer je pogubljen kada je ona imala samo dvije godine.

KAKO JE DRUG
PUCAR “OSLOBODIO”
STAN BRAUNA

Braun Junior, porijeklom Austrijanac, često je odlazio i do okupatorskih snaga tražeći “Ausweiss”, propusnice za izlazak iz zemlje “za rođake”. Međutim, postao je sumnjiv pa su mu zabranili da traži nove izlaznice, pa Braun kćerku Mariju i Jovanku iz Vile Braun premješta u stan u ulici Vase Miskina 36. Kako se rat bližio kraju, prema navodima Marije Auguste Braun, njegovom ocu prijatelji ilegalci savjetovali su da nakratko napusti Sarajevo i otputuje u inostranstvo. ”Goverili su: *sklonite se, gospodine Braun, vi jeste ilegalac, ali o vama zna samo šačica ljudi u šumi; bićete prvi na udaru zbog vašeg njemačkog imena, a i prevelike imovine...* Moj otac bi odgovarao da je prav kao svjeća i da nigdje ne odlazi. Ne, pa neće me valjda moji dirati, oni znaju da sam ja njihov, rekao bi moj otac. A onda su došli “njegovi iz šume” i odmah ga strpali u zatvor”, kaže njegova kćerka Marija, prisjećajući se kako je svaki dan na vrata stana u kojem je živjela sa majkom dolazio neki vojnik i od njene majke tražio zlato,

ZATVOR U VRIJEME SLOBODE

Zatvorski dani Marijine mame

Prema riječima Marije Auguste Braun, njeni majci bila je zatvorena u prostoriji u kojoj je bilo smješteno 50 žena. Neke su spavale sjedeći, druge su morale stajati, i tako na smjenu. U prostoriji je bio samo jedan čučavac i mala česma. Zatvorenice su svaki dan preslušavane, najčešće noću kada su bile u besvesnjem stanju. “Saslušavali su i moju majku. Ona je imala krupne grudi, pa je jedan od istražitelja pitao: *Šta ti je u sisama?*, a na što mu je mama odgovorila: *Takva*

sam od prirode. Povjerovao joj je i nije je više dirao”, kaže Marija sjećajući se da joj je majka mnogo godina kasnije ispričala kako je u zatvoru zatekla i neke Jevrejke. “Jedna starija Jevrejka joj je rekla: *Bile smo četiri godine rata pod zemljom zbog Nijemaca, a sada kad je došla sloboda, mi smo u zatvoru. Bili smo bogati, traže nam iskaze gdje smo sakrile zlato. Toj Jevrejki kasnije su našli zlato, optužili je za izdaju zemlje, nju strijeljali, a zlato oduzeli*”, priča nam Marija Braun.

SARAJEVSKA ČITANKA

navodno za nabavku bolje hrane za druga Brauna. "Svaki dan je mama davala... A onda je strijeljan negdje na Vracama, za grob nikada nisam saznala niti smjela pitati", kaže Marija. Prema njenim navodima, August Braun Junior prije pogubljenja sproveden je bosonog i u lancima na nogama i na rukama sa grupom najviđenijih i najbogatijih građana Sarajeva svih nacionalnosti, i to čitavom dužinom Titove ulice, dok je okupljena svjetina urlala: "Smrt fašizmu - sloboda narodu!"

Oslobodenje Sarajeva, uspostava narodne vlasti i smaknuće Augusta Brauna Juniora, početak je golgote za Mariju i njenu majku Jovanku. S obzirom na činjenicu da joj je suprug ubijen, te da Braunovi posjeduju ogroman imetak u pokretnoj i nepokretnoj imovini, Jovanka Braun tražila je sastanak sa tadašnjim predsjednikom NR BiH **Durom Pucarom Starim**, koji se u Vilu Braun uselio odmah po oslobođenju grada. Iako je Jovanka zahtijevala da je primi u zgradu Predsjedništva, drug Pucar zakazao joj je sastanak u njenoj vili koju je usurpirao. Marija Augusta Braun do u detalje se sjeća razgovora koji je njena majka tom prilikom vodila sa Pucarom.

"Mama odlazi tačno u dogovorenog vrijeme, a na ulazu u Vilu dočekuju je stražari naoružani do zuba. Puštaju je samo do bazena Vile, a Predsjednik izlazi u svilenoj pidžami moga oca na čijem džepu stope inicijali AB, August Braun, i pita: Šta hoćeš, kapitalistkinjo, u mojoj vili? Znaš li da si zašla na tuđu teritoriju i da bi mogla biti strijeljana na licu mjesta?! Oduzeta od straha, moja majka ga pita: Hajde što ste oduzeli svu imovinu pa smo dijete i ja bez igdje ičega, ali zašto mi ubiste muža, pa bio je vaš, ilegalac, to su svi znali?. Na to joj drug Predsjednik odgovara: Samo bi nam smetao. Najlakše je bilo sve oduzeti, a njega likvidirati. A to ilegalac, veza sa nama iz šume, nikada nije nešto značilo. Shvataš li, ženo, šuma to je borba, mi iz šume smo vas oslobođili... Nego, kada si već tu, mogao bih te i p...i da ti ispadnu iz glave te tvoje zelene oči, od moje muške siline, kapitalistkinjo, pa da uporediš koji je bolji, komunistički ili kapitalistički k...c! Srećom, imaš to dijete pa sam ti glavu ostavio na ramenu. Nema smisla da je smještanom u dom za djecu sa našom finom komunističkom djecom. Sada marš napolje, na tuđu si teritoriju."

Porodica Braun ne samo da je ostala bez vile i imovine, nego je ubrzo nakon oslobođenja ostala i bez stana u kojem su živjele Marija i Jovanka Braun u ulici Vase Miskina na broju 36. Naime, na snagu je stupio Zakon po kome svi oni koji su nezaposleni a stanuju u centru grada moraju da se isele na periferiju, te da stanove pre-

BOSANSKA ARISTOKRACIJA IZ PROŠLOG STOLJEĆA: Marija Eber Braun, moja baka je pravila najraskošnije prijeme u Sarajevu

puste zaposlenima. "Mojoj majci tada su predlažili da radi kao čistačica u kinu *Partizan*", sjeća se Marija navodeći da se radilo o klasičnoj namještajci kako bi njena majka bila strpana u zatvor, a imovina Braunovih "legalno" opplačkana. "Imali su pouzdane informacije da se moja majka ni jedne sekunde nije odvajala od mene bojeći se za mój i za svoj život. Pokušala im je objasniti da je bila službenica na Okružnom sudu, sudski zapismičar, da je dobar daktilograf. Sve je bilo uzalud. Rekli su joj: *Opet si pobrkala pojmove, kapitalistkinjo! Tvoje je da čistiš i budeš sretna što si živa. Zbog neposluha tri mjeseca zatvora!*", kaže Marija koja je kao trogodišnja djevojčica gledala kako joj odvode majku u zatvor.

Tek nakon izlaska iz zatvora Jovanki Braun postali su jasni pravi razlozi i motivi njenog tromjesečnog utamničenja. Naime,

u tom periodu donesena je presuda o oduzimanju cijelokupne imovine Braunovih. Svi rokovi za žalbe i molbe za izuzeće dijela imovine u njenu i korist njenog malodobnog djeteta davno su istekli.

"Poslije se vlast pozivala na zastarjelost, odnosno da moja majka nije podnijela zahtjev na vrijeme, a znali su da je u zatvoru u koji su je oni strpali. Dok je moja majka bila u zatvoru, prihvatile me Farukova porodica. Ne sjećam se prezime na, ali Faruk će se sjetiti ako je živ... Zajedno smo se igrali", veli nam naša sugovornica.

Nakon izlaska iz zatvora, Jovanka i Marija Braun izbačene su iz stana u ulici Vase Miskina i preseljene su u ulicu Logavina 80. Prema Marijinim riječima, bilo im je dopušteno da sa sobom ponesu samo osnovne stvari: dva kreveta, dva

SASTANAK SA DRUGOM PUCAROM

Suze "kapitalistkinje" i skojevke

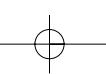
Jovanka Braun nakon sastanka sa drugom Pucarom kući se vratila plaćući, a u stanu je zatekla svoju rođaku, u to vrijeme mladu skojevku, od koje je tražila objašnjenje pitajući je: "Pa šta ovo radite sa nedužnim svijetom?! Nemoj tako preda mnom tetka, dužnost mi je da takve izjave prijavim - da nismo tako radili, ne bismo nikad pobijedili", slijedio je odgovor skojevke koja je došla da od tetke Jovanke "pozajmi"

jednu od njenih svilenih bluza s obzirom na činjenicu da više nije bila obaveza nositi isključivo uniformu. Kako ni Jovanka više nije imala dovoljno ni odjeće ni obuće, rođaci je rekla kako je sve ostalo u Vilu Braun, pa bi košulju mogla tražiti od druge Predsjednika.

"Ta mlada skojevka zaista je tamo i otišla, a vratila se sa 'očima ispadnutim iz glave'! Onda su zajedno plakale, moja mama 'kapitalistkinja' i rodica skojevka", kaže Marija Braun.

KOMUNISTIČKI SATRAPI: Josip Broz i Duro Pucar

Komunistička odmazda nad familijom Braun

AUSTROUGARSKI DOKUMENTI

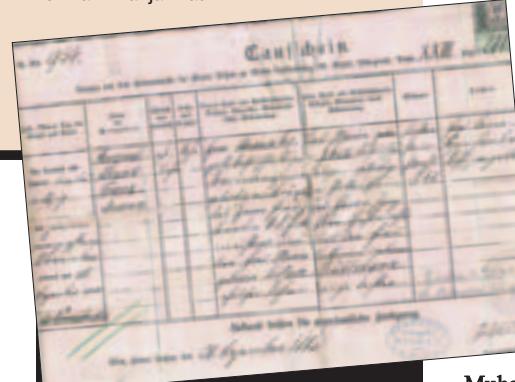
Kremiranje u Beču i urne u Sarajevu

Kao dokaz koliki i kakav je ugled uživao njen djed August Braun kod austrougarskih vlasti u Beču, Marija Augusta Braun poslala nam je vizit-kartu njenog djeda. Dakle, prije više od stotinu godina vizit-karte su se štampale i dobivale isključivo od vlasti, a potpisivale su se na licu mjeseta, kao što se danas radi sa pasošima i drugim ličnim dokumentima. Vizit-karte u to vrijeme koristile su se i kao službeni dokument za kretanje po zemljama. "Moj djed August Braun Senior upravo je sa ovom vizit-kartom ušao u Madarsku, tada Ugarsku, odnosno Austrougarsku, na Sajam građevinarstva u Budimpešti, odnosno Pešti, gdje je osvojio Zlatnu medalju za svoje cigle i drugi građevinski materijal. Njegove čuvene cigle imale su utisnute inicijale AB (August Braun), zatim AM (August i Marija), a vrlo često sa srcem što je značilo "zauvijek, najdraža Marijo", kaže Marija Augusta Braun, te napominje da je njena baka Maria Eber rođena 1853. u dijelu Austrije koji danas pripada Italiji. "Po želji moga djeda i bake koji su kremirani u Beču, njihove urne su

VIZIT-KARTA KOJA JE OTVARALA VRATA EVROPE: Slavni arhitekta August Braun prvi je uveo kult vizit-karte u BiH

prenesene u Sarajevo za vječni smraj. Ovu svetu želju ispunio je moj otac August Braun Junior. Zakopani su u dvorištu Vile Braun (današnja ambasada SAD-a), po plemenitom činu Ambasade SAD-a koji podržavam. Nažalost, ja nemam gdje da se vratim u Sarajevu, koje je moj najdraži grad na svijetu!", veli nam Marija Braun.

DRŽAVLJANSTVO BIH BILO JE STVAR PREŠIĆA U EVROPI:

Rodni list Augusta Brauna (juniora) koji je inzistirao na pripadnosti Bosni i Hercegovini

ormara i posteljinu. Prilikom selidbe Jovanka Braun dobila je slom živaca od kojeg se sve do svoje smrti nije oporavila. Braunovi su, kako navodi Marija, bili smješteni kod familije Kulenović: "Dobili smo sobu i kuhiňu na gornjem boju, odnosno čardaku. Kirija se Kulenovićima plaćala prema odluci Zehre Muidović, a novac je dolazio od kirije zgrade u Ulici Maršala Tita 80, bivše zgrade Feroelektra, u kojoj je moj otac bio vlasnik poslovнog prostora i nekoliko stanova. Zehra, koja je bila izuzetno ljubazna sa mojom majkom, rekla joj je: *Ja ti nisam više mogla pomoći nego da ti nađem ovu porodicu, majku sa pastorkom. Zamisli šta bi bilo da si dobila smještaj u kući sa četvero muške djece. Mislim da će te se dobro slagati. Ne da smo se dobro slagali, nego smo postali kao familija*", kaže Marija koja je ponosna i sretna zbog činjenice da je djetinjstvo provela odrastajući u Logavinoj ulici i sa porodicom Kulenović.

"Hatidža Kulenović mi je pružila ono što mi ni moja majka nije mogla pružiti. Svaki dan silazila bi u grad i tražila pomoći u hrani ili odjeći. Sramota me o tome govoriti, ali ja, Marija Braun, rođena u Vili Braun, nosila sam kao dijete iznosanu odjeću iz Crvenog krsta." A koliko su se

zapravo zbližile porodice Braun i Kulenović, najbolje svjedoči podatak da je na osmrtnici Jovanke Braun koja je izašla u junu 1984. u sarajevskom Oslobodenju pisalo: "Jovanka - Razija Braun", jer je Marijinu majku Jovanku Hatidžu Kulenović od milja zvala Razijom.

OD NOVINARKE DO MANEKENKE

Nakon višegodišnjeg moljakanja Jovanke Braun i pisanja na stotina molbi i žalbi, porodica Braun je od sarajevske Općine Centar dobila stan u ulici Kralja Tvrčka 14. Dakle, u zgradu čiji je stvarni

vlasnik Marijin otac August Braun Junior. Međutim, stan je dodijeljen samo na korištenje i nije upisan kao vlasništvo Braunovih?! Sedamdesetih godina prošloga vijeka preko puta Braunovih doselila se porodica Bumić - Naila sa djecom Suadom i Nedžadom. Ostali su prijatelji do dan-danas.

Marija je oduvijek bila ljubitelj "pisane riječi" i kao gimnazijalka počela je da saraduje sa brojnim listovima: *Naši dani*, *Ekspress politika*... "Baš nekako u to vrijeme osnovane su *Večernje novine* i u redakciju sam ušla kao "dijete od pera", kako me zvao tadašnji urednik Radivoj Papić. Prvo sam volontirala, a kasnije sam primljena i u stalni radni odnos", kaže Marija prisjećajući se svojih prvih profesionalnih novinarskih angažmana. Nakon što se privremeno zasitila novinarskog zanata, odlučila je da postane manekenka. I, zaista, postala je! "Predala sam otakz Mirjani Baškot, sekretarici *Večernjaka*. Smršala sam do gole kosti, nabacila minić i pravac Beograd gdje sam završila Školu za manekene. Posao je bio sjajan: putuješ, nosiš perje vrhunskih marki, dobro zarađuješ, a još ti se dive i plješcu!", kaže Marija. Međutim, manekenski posao Mariji nije mogao priuštiti zadovoljstvo koje joj je pružalo novinarstvo kojem se vratila 1984. godine. Ponovo se zaposlila u *Večernjim novinama*, gdje je radio do ratne 1992. godine.

Početkom devedesetih, nakon prvih višestračnih izbora, Marija Braun i njena porodica su se našli u centru medijske pažnje. "Nove demokrate" obećavale su restituciju, povratak nacionalizovane imovine. "Telefonirao mi je Muhamed Čengić i pozvao me u Skupštinu BiH. Sastali smo se, a na kraju razgovora obećao mi je da će mi pomoći. Pomoći ćemo Vam, gospodo Braun!", doslovno je rekao", kaže Marija citirajući tadašnjeg potpredsjednika Vlade RBiH i predsjedničkog kandidata na upravo održanim izborima Čengića. Naposredno nakon toga, Marija Augusta Braun imala je priliku predstaviti se i bivšem predsjedniku Predsjedništva RBiH Aliji Izetbegoviću. "Predsjednik sa osmijehom na licu kaže: *Znam za vas, prema vama i vašoj familiji su učinjene teške nepravde. Ispravićemo ih*", sjeća se Marija i ističe: "Zahvalila sam se i produžila kao u oblacima. Mislim da sam da će napokon biti ispravljena nepravda učinjena mojoj porodici. Mislim sam, historija konačno okreće stranicu." Međutim, i ovoga puta Marija Braun se uzaludno nadala: nikada joj nije vraćen ni dio porodičnog naslijeda! ♦